Ч. 120. Субота 31 мая (13 червня) 1903 Рік XIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Революция в Сербії.

Страшна і в своїх наслідках непредвидима вість наспіла вчера з Білграду. В ночи на вчера вибухла войскова революция і убито не лиш короля і королеву, але й богато инших людий, прихильних королеви. Як то все стало ся, годі нині сказати; ті, що захопили в сій хвили власть в свої руки, старають ся та й мусять старати ся о то, щоби сьвіт не довідав ся бодай в першій хвили о правді всего. О тім однак нема сумніву і не може бути сумніву, що убийства допустили ся ті, котрим того було потреба. Що убийники королївскої пари не мали при тім добра народу на оці, о тім нема сумніву. Палатові або войскові революциї відбували ся всюди і завсігди не в інтересї народу, але в інтересї поодиноких людий або партий, котрим забагало ся захопити найвисшу власть в свої руки. В чиїм же інтересї мала вибухнути революция в Білградї? — Відповідь на се питане вже давно була готова і лиш аж тепер передала єї депеша в слідуючій вісти: „Князь Петро Караджорджевич проголошений сербским королем."

Що Караджорджевичі з давен давна копали гріб Обреновичам, се загально річ звістна. В послідних часах старали ся они при кождій нагоді безчестити і зневажати послідного Обреновича на сербскім престолї, а в тім помагала їм немало і продайна загранична праса. Водою на їх млин було, що король оженив ся зі старшою від себе вдовицею по якімсь інжинері, Драґою Машін і се, як і деякі події з внутрішної сербскої полїтики подають ворохобники за причину революциї. Само убите короля і королевої мало стати ся нїби то случайно нїби аж тоді, коли король застрілив свого ад'ютанта Наумовича, котрий предложив єму абдикацию до підпису. Але що братів королевої і мінїстрів вірних королеви не застрілено случайно, се річ певна. Та й здає ся, що не все відбуло ся так спокійно, як то з Білграду розголошено. В прочім то не перший раз в той спосіб відбуває ся в Сербії зміна на престолі, але що сїй події надає ще більшої погани, то обставина, що до заговірників належав найблизший свояк королевої, полковник Машін.

Так до заколоту в Македонії і Альбанії прибуває ще новий в Сербії. В виду загального положеня не можна припускати, щоби події в Білградї могли некористно вплинути на положенє в сьвіті, або щоби довели може до якоїсь війни. Річи не доспіли ще до того, щоби вже тепер можна приступати до переводженя всїляких плянів; але то річ певна, що положенє в Сербії так нагло і так рішучо змінило ся в некористь Австриї, що отворило там такий приступ всїляким посторонним плянам, інтриґам і аґітациям, що Австро-Угорщина буде мусїла звертати далеко більшу як доси увагу на значно ослаблену свою позицию на Балканї.

* * *

Білгород 11 червня. Оголошена плякатами на улицях проклямация доносить: Нинї в ночи застрілено короля Александра і королеву Драґу. Утворено нове правительство. Конституцию з 6 цьвітня 1901 покликано назад до житя. Скупштину скликано на день 15 с. м. (Тут слідують підписи нового кабінету). Дїла того довершило войско. Застрілено також президента мінїстрів, ґенерал-ад'ютанта Петровича і бувшого мінїстра війни Карловича. Вість о замаху стану принято в містї спокійно. Тіла королївскої пари виставлено на публичний вид в королївскій палатї. Замаху довершено в ночи від $10^1/_2$ до 2 ої години.

Білгород 11 червня. Проклямация до сербского народу оголошена нинї рано звучить: Нинї в ночи застрілено короля Александра і королеву Драґу. В тій поважній і тяжкій хвили приятелї нашої вітчини і нашого народу порозуміли ся і утворили нове правительство. Повідомляючи о тім сербский нарід, ми пере-

16

РУСЯВЕ ВОЛОСЄ.

(*З англійского* — **А. Серджента**).

(Дальше).

14.

Джессі стояла німа, непорушна, немов оголомшена. Дивила ся налякано довкола себе. На малім сосновім столику горіло сьвітло; просте зелїзне ліжко, деревляна умивальня і крісло творили обставу комнати. Дві три книжки лежали рівнож на столі, а вікно було щільно заперте віконницею. Воздух в комнаті був вогкий і гнилий, ціла комната виглядала радше на вязницю, або на спальню дому убогих. Стіни і підлога були голі. По правій стороні були двері — чи они належали до стінної шафи, чи вели до другої комнати, не могла Джессі зміркувати. Стефан дивив ся на неї з боку, між тим як она розглядала ся, але она промовила перша.

— Що ти собі властиво гадаєш? — спитала она. — Чого ти мене сюди привів? Де бабка?

— Бабка в другій комнаті — відповів Стефан спокійно. — Можеш за хвильку пійти до неї. Он-тими дверми.

— Я зараз пійду — сказала Джессі. — Уступи ся.

— Добре — то йди тепер — промовив поволи — мені всьо одно. Іди зараз.

Она знов дуже здивувала ся над єго мовою, але не ждала. Пішла відважно до дверий, отворила їх і війшла до комнати, де — як Стефан сказав — була єї бабка.

То була також пуста комната, але на комині горів ясний огонь і додавав їй трохи більше привітливитости. В ліжку лежала стара женщина, але цілком не та тітка Флїнт, яку Джессі знала. Та старушка виглядала бодай чисто і порядно, єї сиве волосє було сховане під великим, білим очіпком, єї вяле поморщене тїло прикривала флянеля. Але грізно стягнені брови, понурі очи, виступаючі уста були такі самі як перше, а скрипливий, сварливий голос був так незмінений, що Джессі так як перше задрожала, коли она лиш відозвала ся.

Ще хтось був в хаті, молода дівчина з чудацким убором на голові, на яку Джессі спершу не дуже зважала. Она стояла при комині і варила щось та не обернула ся, коли Джессі увійшла.

— Ага, то ти, негідннице! — То були перші слова, які увійшовша почула з ліжка.— Ти знов прийшла і гадаєш, що будемо тебе удержувати? Коби я могла встати, я би тобі всї кости поломила, єй Богу!

— Ви вже раз то зробили — відповіла їй внучка, котра чула, що єї страх перед старою щез, над чим она сама дивувала ся. — Бідна бабусю, мені дуже жаль, що ви тілько терпіли, але я прийшла тепер, аби вам помогти.

У відповідь на те посипав ся на неї такий град лайок, що она аж зблїдла — хоч більше зі встиду як зі страху — і поглянула благаючо на Стефана. Але той зморщив чоло і вдивив ся в землю.

— Лише поволи, матусю — відозвав ся лагідний, милий голос від комина. — Ви знаєте, що не маєте права так говорити. Ваша внучка вернула сюди до нас, слава Богу і ми мусимо за те подякувати Господеви, а не ганьбити бідну дитину, що зблудила.

І Джессі побачила молоду женщину з хорошим лицем, з котрого глядїли двоє ясних і розумних очий і котра підійшла до неї і взяла єї за руку.

— Тїшить нас бачити тебе — сказала она. — Не слухай, що бабка говорить. Возьмемо тебе в нашу опіку і доведемо— вас обоє— до правдивого спасенія — не бій ся.

— Чи ви посвоячені з Стефаном? — спитала Джессі.

Дівчина усьміхнула ся і притім відслонили ся єї дуже білі, рівні зуби.

— Так нї — відповіла — ми всї братя і сестри в армії спасенія, як знаєш. Я називаю ся Алїсия Дрю, так мене назвали перше і єсьм одною з сестер і приходжу і помагаю Стефанови при єго добрім ділі.

— Ах, як мене то тїшить — скрикнула Джессі живо. — Ви говорите про заходи коло моєї бабки, правда? Я вам в тім поможу. Я принесла їй чаю, горівки і ще деякі добрі річи. Ось моя торба. Розпакувати єї?

При тих словах почала виймати річи з торби. Стара в ліжку перестала клясти і ганьбити і лежала та лиш півголосом воркотіла, але коли побачила, що Джессі принесла, заговорила зараз инакше.

сьвідчені, що наш нарід буде нас підпирати і новому правительству помагати, аби в краю панував всюди спокій і повага права. — Під проклямациєю слідують підписи нових міністрів: Йован Авакумович, президент кабінету без портфелю, Любомир Калєвич, міністер справ заграничних, Стоян Ротич, мін. справ внутрішних, Юрий Ґенчич, мін. торговлї, ґенерал Йован Атаназкович, мін. війни, др. Велкович мін. скарбу, полковник Александер Машин міністер публичних робіт, проф. Стоянович міністер просьвіти, Любомир Шишкович мін. судівництва.

Про сам замах, як він відбув ся, приносять телєґрами кілька ріжних вістий. Між иншими оповідають так:

Відділ офіцирів 6 полку піхоти під проводом полковника Машина — шурина королевої — вдер ся в ночи до королївскої палати і на підставі порозуміня з провідником сторонництва радикалів Люби Жизковича візвав короля, аби зрік ся простола в користь князя Петра Караджорджевича. Письмо абдикацийне, в котрім говорило ся дуже зневажливо про королеву, вручив королеви єго ад'ютант Наумович. Король не хотів підписати письма, лише вхопив револьвер і застрілив Наумовича. Тоді появив ся в комнатї короля полковник Машін з офіцирами, а коли король єго побачив, почав разом з королевою утїкати на дах палати. Там обоє з королевою упали від куль заговірників. Тіла убитих викинено — як кажуть — до огорода, звідки їх рано перенесли вояки до палати. Королева Драґа має мати богато ран. Королеву мав убити єї шурин Машин і она погибла сейчас; король жив ще кілька хвиль. Крім королївскої пари убито ще сеї ночи і їх прихильників, а то: братів королевої Никодема і Николая Люневичів, адютанта Петровича, кап. Микулича і двох прихильних королеви міністрів, міністер Теодорович тяжко ранений. Взагалї мали заговірники убити до 30 осіб.

По причини заговору пишуть до віденьскої Zeit з Білгорода: Від трех місяців в цїлім краю потворені були тайні комітети, котрі порозумівали ся з войском. Ухвалу, аби убити королївску пару, видав висший офіцирский корпус в Білгороді. До виповнення ухвали призначено 6 полк піхоти. Замах мав бути довершений пізнїйше, однако єго приспішено з причини, що нова скупштина могла управильнити справу наслїдства престола і оголосити наслїдником брата королевої Люневича.

До Відня наспіла вість о замаху в полудне і викликала велику сензацию. Цїсар дізнав ся о замаху в часї процесиї Божого Тіла. Замічено на лици Цїсаря наглу зміну, був дуже зворушений і велїв скорше покінчити войскову параду, як було первістно постановлено.

Які наслїдки будуть мати події білгородскі, поки-що годї сказати, але як кажуть в віденьских дипльоматичних кругах, держави признають королем Сербії князя Караджорджевича.

Новинки.

Львів дня 12 го червня 1903.

— **Є. Е. ґр. Льва Пініньского**, уступаючого Намістника, працали нинї урядники ц. к. Намістництва, представителї войсковости з ген. Фідлєром на чолї, Виділу краєвого, Духовеньства обох обрядів, Ради шкільної, Судівництва, Унїверситету, Дирекциї скарбу, Полїтехнїки, Дирекциї домен і лїсів, Почти, банку краєвого, зелїзниць, академії ветеринарийної, дирекций всїх львівских ґімназий, торговельної палати, галицкої каси щадничої, прокураториї скарбу і ин. Іменем урядників Намістництва промовив до Є. Е. п. Намістника віцепрезидент Намістництва п. Лїдль, дякуючи єму за опіку, справедливість і доброту, якими руководив ся в часї свого урядованя у відношеню до урядників. П. Намістник в короткій промові сердечно подякував працюючим єго урядникам.

— **Загальні збори філії руского товариства педаґоґічного в Самборі** відбули ся дня 1 червня при участи 23 членів. Голова, відкриваючи збори, підніс вагу товариства педаґоґічного, єго задачі, та о скілько оно сповнає се при нинїшних обставинах. Товариство педаґоґічне повинно бути перше що до ваги і повинно найти сильне поперте у загалу, бо-ж оно доперва наче підготовляє материял до дальшої будови. По відчитаню звіту з дїяльности товариства і єго стану материяльного, наступив відчит професора Ф. Колесси на тему: „Про автобіоґрафічний характер повістий Федьковича“. П. прелеґент подав загальні цїхи повістий Федьковича, а відтак на основі повістий, поезий і листів, писаних Федьковичом до приятелїв, виказував, за кого держав ся сам поет, серед яких обставин, та під якими впливами він ріс. На закінчене подав прелеґент кілька характеристичних начерків головних осіб з повістий Федьковича. Відчит заняв присутних як з огляду на спосіб предствленя, так і живих образів, які прелеґент змалював, то-ж вповні заслужена була подяка, яку єму заявили збори. — З порядку дневного обговорювано справу премій в школах народних. Між иншими вказав голова філії на видавництва товариства педаґоґічного. Довша дискусия вивязала ся при справі запомогового фонду. Збори застановляли ся над способом, як можна би збирати вкладки з огляду, що учителї, члени товариства в Самбірщинї порозкидувані по цїлім повітї. Збори заявились в засадї за потребою запомогового товариства, котре би обняло всї круги учительства і зобовязало їх до складаня датків. Вкінци збори приняли внесене Виділу: Визначаєсь три нагороди для членів філії товариства педаґоґічного в Самборі, головно для учителїв народних за відчити з обсягу шкільництва народного, котрі мають бути предложені до оцїнки виділови до кінця вересня 1903. До комісиї оцїночної вибрано ще проф. Ф. Колессу. Перша нагорода виносить 12 К, друга 8, а трета нагорода 5 К.

— **Іспит зрілости** в ґімназиї Франц Йосифа у Львові здали: Антоневич К. (прив. з відзн.), Арґасїньскій Т., Берґер А., Бялоскурскій М., Бубер Л. (з відзн.), Цетвіньскій М., Хрущевскій Т., Деркач А. (з відзн.). Дороцїньскій М. (з відзн.), Двожак Ф., Ґавроньскій А., Кубаля В. (з відзн.), Луців Й., Міхальскій В., Новицкій Е, Паньчишин М. (з відзн.), Пьонтковскій Й., Пентак Й, Рибарскій Й., Шнайд Г., Шотт К., Скушкевич Р.,

— Горівка! — скрикнула — ах, то добра для мене. Они не дають менї тепер горівки. Джесю, моя добра, мала дївчино, я все знала, що ти зробиш щастє, коли лиш схочеш і я нїколи вже не буду тебе ганьбити, коли принесеш такі річи.

Глубокий голос Стефана приглушив єї.

— Хто то всьо заплатив? — спитав він і вказав на фляшку і инші річи, що лежали розложені на столї. Алїсия Дрю, що держала вилки, на котрих припікала хлїб, відсунула свій чепець трохи назад і слухала з напруженою увагою на відповідь, яка почула ся ясно і виразно з уст Джессі.

— Я заплатила.

— А звідки мала ти гроші?

Джессі мовчала. Їй пригадало ся, що Юрий Оствальд заборонив їй згадувати єго імя. Она зморщила чоло і роздумувала, що має сказати.

— Може їй подаровано, Стефане — вмішала ся Алїсия Дрю зі співчутєм. — Може дала їй яка приятелька. Ми чей не знаємо, чи —

— Дав тобі гроші мужчина чи женщина? — спитав Стефан.

— Мужчина — відповіла Джессі твердо, а відтак додала трохи дрожачим голосом: — Мій муж.

— Твій муж? — заверещала стара з ліжка. — А де твоя обручка? Де сьвідоцтво вінчаня? Де той твій красний пан?

— Тихо, бабко! — сказав Стефан Ер. — Ви знаєте так само як я, що она не може їх показати. Она прийшла, аби окупити наше мовчанє овочами єї гріхів, о так ми й зробимо з єї проклятими подарунками.

Він вхопив кілька пакунків, які Джессі положила на столї, пійшов спокійно до вікна, отворив єго і викинув їх на улицю. Алїсия Дрю висказала тихо своє супротивлене.

— Памятай о тих бідолахах, що терплять голод, Стефане — напоминала.

— А ти памятай на спасеніє твоєї душі — відповів він з понурою повагою — і на пятно, яке та зла женщина кине на твою душу.

І при тім викинув за вікно ще одну пачку.

Джессі вирвав ся тихий крик обуреня.

— Я не зла женщина, що ти говориш? — крикнула она. — Ах, що я зробила?

Їй не відповіли. Стефан взяв фляшку з горівкою зі стола і розбив єї о примурок вікна. Стара заверещала голосно, але він на то нїчого не зважав, лише виливав поволи горівку з розбитої фляшки, аж до послїдної каплї. Відтак кинув фляшкою о мур сусїдної камяниці, так що розбила ся на тисяч куснів. Мимо свого причутя, що сльози їй не поможуть, розплакала ся Джессі в голос, коли почула бренкіт збитого скла.

Стефан замкнув вікно і обернув ся до неї.

— А тепер — сказав — тепер, коли ти бачила, як ми твої подарунки приймаємо, скажу тобі причину, чому!

— Подарунки не були для тебе — крикнула Джессі розярена. — Я принесла їх для бабки, а ти украв їх їй!

— Я віддам бабцї всьо, що я їй взяв — відповів Стефан поволи. — Я удержував єї вже від кількох тижднїв, коли ти на неї забула. Ти жила по паньски, в розкошах а Дедді Троттер умер з голоду задля твоєї байдужности, а бабку ждала та сама судьба. Ти нїколи про неї не погадала, правда? І аби ти не мала ще на своїй совісти і смерти бабки, взяв я єї сюди і працював день і ніч для неї а попросив ще Алїсию Дрю, аби менї помогла в тім дїлї, яке я задумав зробити.

— Алеж я гадала о нїй! — відповіла Джессі з плачем; — я була би вже давно прийшла, але я лиш недавно вернула до Льондона. Ти не потребуєш вже більше старати ся о бабку; я вже буду о неї дбати — а що ти такий недобрий, то я піду і пришлю когось, аби займав ся бабкою. Не маю охоти довше тут оставати, і то мушу сказати, що ти дуже погано поводив ся зі мною.

Она не бачила, ідучи до дверий, значучого погляду, який від Стефана перелетів до Алїсиї. Тота сейчас наблизила ся і положила руку на Джессине рамя.

— Не спіши ся так, мон люба — сказала майже зі співчутєм. — Ще не пізно і ми не маємо наміру зле з тобою поводити ся. Сідай і позволь, аби Стефан з тобою поговорив і сказав тобі, що він думає. Він хотів би тебе лиш уратувати.

— Я цїлком не хочу чути, що він думає — відповіла Джессі, що гордо випрямила ся, але відтак сейчас розплакала ся. — Він так говорив, що менї цїлком не подобає ся і я не хочу більше нїчого чути. Пустїть мене, Алїсиє, мушу іти до дому.

— Послухай мене, Джессі — сказав Стефан грубо. — Коли ти гадаєш, що так легко звідси вийдеш, то помиляєш ся. Чи гадаєш, що я буду приглядати ся, як ти продаєш ся чортови і не буду нїчого говорити? Нї, я, коли так мусить бути, вирву тебе навіть силою з кігтїв пекла!

— Будь лагідний з нею, будь лагідний! — шепнула єму до уха Алїсия. Але він говорив дальше тим самим голосом:

— Я тобі скажу, чому я кождого вечера молив ся, аби ти прийшла і що я постановив зробити на случай, коли ти прийдеш. Я знаю, яке житє ти вела і не позволю, аби так було дальше. Ти жила з чоловіком, з котрим ти не повинчана і тепер мусиш его на віки покинути. Колись ти менї за те подякуєш, що я вирвав тебе з чортівских кігтїв Юрия Оствальда.

Смолька В., Соханьский К., Солтис С., Шнайдман С. (з відзн.), Тарнавский Ал., Тавшиньский Р., Туліє К., Вальдман Л., Вітещак Ф., Дольницка О. (прив.), Яблоньска Е. (прив.), Поґоновска М. (прив. з відзн), Кадиївна М. (прив. з відзн.), Прухницка А, (прив.), Скурска К. (прив.), Клецан Й. (екстер.), Ґольдберґ Й. (екстер.), Красуска Мария (екстер.), Шренцель Х. (екстер.), Зільберштайн Софія (ектер.).

— Іспит зрілости в ґимназиї в Бродах відбував ся під проводом краєвого інспектора п. Дворского в часї від 2 до 6 червня. Зголосило ся 27 звичайних учеників і 2 екстернїстів. З відзначенєм зложив: Франц Кльоцек, а з добрим поступом: С. Авербах, В. Дайчак, Г. Френкель, Г. Ґаховский, А. Галандюк, М. Гайльпер, С. Герцман, Е. Гольцман, Д. Кляйнкопф, О. Олексюк, М. Парнес, І. Шотлендер, П. Соколовский, І. Сподарик, М. Вольман, С. Вуйцік, С. Цайзель, Пиріжок (екстернїст, почтовий практикант) і ґр. Вурмбранд (екстернїст). До поправки призначено 2 а на оден рік репробовано 4 учеників.

— Конкурси розписали: Повітовий видїл в Ярославі на посаду окружного лїкаря з осїдком в Мощанах. Плата 1600 К річно. Поданя можна вносити до дня 20 липня с. р. — Краєва рада шкільна на посаду учительки школи вправ при жіночій семинариї у Львові. Поданя можна вносити до дня 25 червня с. р.

— В Гвіздци, повіта коломийского, відбудуть ся дня 14 с. м. перші загальні збори і відкрите читальнї „Просьвіти“. Збори відбудуть ся в домі п. Юди Маркшайда о 4 год. по полудни. Вечером о 7 годинї того дня буде концерт в память XLII роковин смерти Тараса Шевченка при співучасти Балинецкого хору.

— Прогулька. Товариство руских ремісників „Зоря“ у Львові в злуцї з членами „Просьвіти“ жовківского передмістя устроює в недїлю дня 14 с. м. прогульку з танцями і товарискими забавами до села Скнилова, 4 кільометри за Городецкою рогачкою. Збірне місце: Городецка рогачка точно о 3 годинї з полудня. Вступ вільний. На случай непогоди відбуде ся така сама прогулька в слїдуючу недїлю 21 червня с. р.

— В Коломиї відбуде ся в суботу дня 13 с. м. в сали Касп Ощадности представленє на дохід рускої дївочої бурси, що має заснувати ся заходом Руского жіночого кружка. Відограна буде „Галька“, мельодрама, перев. Левицкого, музика Монюшка. З огляду на згадану цїль просить ся о численну участь.

— Нещаслива пригода. На шляху Підшумлянцї-Любича нижна переїхав оноді зелїзничий поїзд переходячу тамтуди селянку Теодору Соловій зі Славутина, пов. рогатиньского і відтяв її лїву руку.

— Велика крадїж. В Острівчику добули ся злодії минувшої ночи до двора і вкрали на шкоду властителя більшої посїлости п. Яворского шкатулку, в котрій було столове срібло і дві касетки, в котрих було 2000 корон готівкою.

— Пригадка. Час замовляти книжки на премії! Канцелярия Тов. педаґоґічного пригадує в тій справі всїм Радам шкільним місцевим, сьвященикам і учителям, що при безпосередних замовленях на квоту 10 кор. дає 10% опусту, просить однак, щоби замовляти вчасно т. є. в першій половинї червня і то на адресу: Ольга Барвіньска ул. Собіщини ч. 5. За точність в пізнїйших замовленях канцелярия не відповідає, бо тогдї годї все на час опакувати і вислати. Книжки висилаєсь лишень за готівку або за посліплатою. На фрахт і почтову посилку просить ся при грошевих посилках долучати, бо канцелярия не в силї порта оплачувати. Крім поданих в нїм книжок вийшли: ч. 104 Повісти Ярошиньскої, цїна 24 с., оправна 40 с.; ч. 105 Мами. Нарис Віри Лебедової, цїна 20 с.; ч. 106 Ів. Франка: Абуказемові капцї, цїна 60 сот., оправна 90 с.; ч. 107 Др. Пачовский: Народні думи II. часть 55 с., оправна 85 с.; О. Глодзїньский: Огород шкільний, цїна 50 сот.

ТЕЛЄГРАМИ.

Білгород 12 червня. Порушене серед населеня заєдно росте. Товпи населеня громадять ся на улицях, особливо коло палати королївскої. На улицях уставлено віддїл войска з арматами. Товпи молодїжи з хоругвами переходять улицями і підносять оклики в честь кн. Караджорджевича. Майже всї доми прибрані хоругвами. Часописи висказують радість з замаху і кажуть, що Сербія освободила ся від тирана.

Льондон 12 червня. В палатї послів у відповіди на питанє заявив державний секретар для справ заграничних, що правительство одержало урядову вість про події довершені в Білгородї. — Бюро Райтера доносить, що в дипльоматичних анґлїйских кругах панує пересьвідченє, що білгородскі убийства не викличуть домашної війни в Сербії.

Рим 12 червня. Popolo Romano пише, що не гадає, аби зміна династиї в Сербії викликала зміну в поведеню держав супротив Балкану.

Білгород 12 червня. Похорон короля і королевої і взагалї всїх поубиваних в королївскій палатї вже відбув ся. Похоронено їх в звичайних деревляних домовинах. Лише трупа короля відослано в домовинї до монастиря в Раковици.

Будапешт 12 червня. Budapesti Hirlap доносить, що кн. Петро Караджорджевич вже нинї приїздить до Білгорода.

Женева 12 червня. Кн. Караджорджевич виїхав нинї з Женеви в незвістнім напрямі.

Курс львівский.

Дня 10-ого червня 1903.	платять К. с.	жадають К. с.
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	540 —	550 —
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	—·—	260·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	576 —	585 —
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	—·—	350·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 4% корон	97·70	—·—
Банку гіпот. 5% преміов.	111·25	—·—
Банку гіпот. 4½%	101·—	101·70
4½% листи застав. Банку краєв.	101·20	101·90
4% листи застав. Банку краєв. .	98·70	99·40
Листи застав. Тов. кред. 4% . . .	98·20	—·—
„ „ 4% льос. в 41½ літ.	98·40	—·—
„ „ 4% льос. в 56 літ.	98·–	98·70
III. Облїґи за 100 зр		
Пропінацийні гал.	99·70	100·40
Облїґи ком. Банку кр. 5% II ем.	103·50	—·—
„ „ „ „ 4½ %	102·20	—·—
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 кор.	98·80	99·50
Позичка краєв. з 1873 по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.	99·30	100·—
„ „ м. Львова 4% по 200К.	96·30	—·—
IV. Льоси.		
Міста Кракова	74·—	79·—
Австр. черв. хреста (Курс віденьский)	54·50	55·50
Угорск. черв. хреста (Курс віденьский)	26·75	27.75
Іт. черв. хрес. 25 фр. (Курс віденьский)	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20К. (Курс віденьский)	68 —	71.50
Базилїка 10 К (Курс віденьский)	18·90	19.00
Joszif 4 К. (Курс віденьский)	8·25	9.50
Сербскі табакові 10фр. (Курс віденьский)	9·50	11.—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·24	11·40
Рубель паперовий	2·52	2·54
100 марок нїмецких	116·80	117·50
Доляр америк.	4·80	5·—

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

Джессі дуже поблїдла, але відповіла з достоїньством і глядїла єму просто в очи.

— Ти не знаєш, що говориш — сказала — я не зробила нїчого злого, більше не можу тобі сказати. Іди до пана Оствальда і спитай єго, коли хочеш.

— Я не роблю нїчого без доказів — відповів Стефан строго — я в послїдних часах робив розслїди і богато довідав ся. Я знаю, де мешкаєш і під яким назвищем жиєш і панна Джессі Стронґ. Чому не називає тебе Оствальд своєю женою, коли з тобою оженив ся? Я знаю, що він не мешкає з тобою в тім хорошім домку при улици Мед Вель, але він все тебе відвідує. А перше — коли ви були в Італїї — називав тебе панї Оствальд, правда? Длячого він не робить того тепер, коли ви знов в Льондонї? Ну, бо не хотїв, аби єго свояки о тім знали. Він не хотїв їх гнївати. А коли ти вже не будеш єму подобати ся — а до того вскорі прийде — і він відіпхне тебе від себе, то що — що лишає ся тобі иншого як хиба улиця?

— Нї, нї — ти помиляєш ся — сказала Джессі блїда, тремтячим голосом, але не дивила ся на него і не сказала більше слова.

— Длячого помиляю ся? — уперав ся Стефан. — Можеш менї показати сьвідоцтво вінчаня?

Она заперечила головою.

— Де твоя обручка?

Она поглянула на звисаючу руку і слабий румянець вкрив єї лиця. Мимохіть подала ся єї рука на хвилю наперед до грудий, але відтак знов скоро опала. Стефан не відгадав, що той рух мав значити. Але Алїсия нїжним чувством женщини відгадала сейчас, що Джессі має обручку привязану до стяжки на шиї.

— А можеш менї сказати — спитав Стефан ще поволїйше — в котрій церкві ти вінчала ся?

Она сидїла нїмо.

— Може то не було в церкві — вмішала ся Алїсия — може лиш в урядї, правда, Джессію? Оповідж нам всьо, тодї Стефан зрозуміє.

Але Джессі все ще мовчала.

О таких питанях, які тепер завдавав їй Стефан Ер, не подумала нїколи нї она, нї Юрий. Она вже й так за багато сказала, більше як би Юрий бажав; він же просив єї нїкому не говорити про їх подружє.

— Але то ще не всьо — сказав Стефан, котрого лице стало ще строжшим. Я нераз питав служачих в ріжних клюбах, а всї менї сказали, що як їх пани між собою говорять, то пан Оствальд не жонатий і не думає женити ся, а як коли оженить ся, то з богатою своячкою свого стрия, аби не утратити маєтку.

Настало коротке мовчанє. Джессі сидїла непорушна на твердім стільци і закрила лице руками.

— Джессі, люба дївчино — почав Стефан вже лагіднїйше — не хочу бути несправедливим супротив тебе. Я лиш гадаю — мусиш о тім знати, — що ти вела доси грішне житє, а я не позволю тобі вести єго дальше. Чи хочеш відречи ся добровільно того Юрия Оствальда?

— Нїколи — скрикнула Джессі з силою.

— Коли так — відповів спокійно — то мусиш против своєї волї. Бачиш, я був колись твоїм судженим і люблю тебе все ще більше як своє житє, але не хочу допустити, аби ти пропала і хочу тебе уратувати. Ти кажеш, що підеш? Нї, ти не підеш! Ти тут і тут лишиш ся! Тут ми будемо тобою опікувати ся. З тих двох комнат ти не вийдеш, доки аж не даш нам запоруки, що нїколи більше в житю не побачиш Юрия Оствальда.

І коли Джессі на него поглянула, побачила в єго очах огонь божевільної рішучости і упору.

(Дальше буде).

На всякий десяток кос даю одну косу і камень безплатно, то єсть даром.

Довгота в центиметрах	65	70	75	80	85	90	95	100
за одну штуку з каменем Кор.	2·10	2·20	2·30	2·40	2·50	2·60	2·65	2·70
на 5-клгр. посилку іде штук	16	15	14	13	13	13	12	12

Карпатскі срібно-сталеві коси мають тонке як папірок, легке як перо полотно, котре тне як бритва найтвердшу (псянку), то єсть гірску траву і збіже; що тілько попаде під неї, перетинає за одним замахом; на стопу тілько незначно зуживають ся і мозольну роботу хлібороба на половину лекшу роблять. Приятна, легка робота на поли справляє радість всякому хліборобови, тому всякий косить тілько карпатскими срібно-сталевими косами.

Серпи озубрені з анґлійскої сталї дуже добре жнуть збіже і легко перетинають, так, що не чути в руках. Поручаю Вам, милі Сестри, хто замовить 20 штук серпів, дістане 2 даром.

Цїна за одну штуку 30 кр., то є 60 сот.

На всяке замовлене треба прислати 2 корон задатку, без задатку не висилаєсь нікому. На жадане цїнники даром і оплачено, просить запамятати нашу адресу. З почтенєм:

Александер Копач,
Струтин нижний, п. п. Долина коло Стрия.

Товариство взаїмного кредиту

„ДНЇСТЕР“

стоваришенє зареєстроване з обмеженою порукою у Львові

ПОЗИЧКИ удїляє своїм членам на 5½% і 1% додатку на кошти адмінїстрациї, за предложенєм документів виказуючих достаточну гіпотеку.

СПЛАТУ позичок розкладає догідно на рати до 10 лїт. Сума позичок інтабульованих і за порукою 1,239.243 К.

ЧЛЕНОМ може бути тільки обезпечений тревало в „Днїстрі“ від огню.

УДІЛ членьский виносить 50 К, вписове 2 К. Число членів 2.391 з 2.501 уділами на 125.050 К.

ВКЛАДКИ щадничі приймає „ДНЇСТЕР“ і опроцентовує на 4% Сума вкладок на 1.256 книжочках 1,103.333 К.

ЧИСТИЙ ЗИСК розділяє ся частию на дивіденду для членів, частию на публичні добродїйні цїли: на церкви, бурси, захоронки, школи і т. д. На ті цїли роздано дотепер з товариства кредитового 10.840 К.

ІНФОРМАЦИЇ в справах позичок удїляє Дирекция і аґенти.

Головна аґенция дневників

СТ. СОКОЛОВСКОГО

у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9,

принимає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

СТЕЛЛЯ найновійший інструмент сальоновий швайцарский, самограй, ноти металеві без гачиків в ріжних величинах. Продає Соболевский годинникар у Львові, площа Марийска (готель французкий).

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).